

як термінознавство, проведення різноманітних термінологічних конференцій. Досягти мовної досконалості і ефективності законодавства, можна тільки шляхом дотримання умов раціонального використання юридичної термінології. Дуже важливим є забезпечити зрозумілість, максимальну доступність тлумачення і застосування нормативно-правового акта.

Оскільки юридична термінологія не є раціонально організованою, семіотично бездоганною системою, у термінознавстві повсякчас побутує проблема упорядкування термінології, перш за все у законодавстві.

Отже, термінологія права – динамічна система. Вона постійно розвивається і їй притаманні такі традиційні засоби українського термінотворення як афіксація, безсуфіксний, словоскладання, змішаний, спеціалізація загальноживаного слова. Останнім часом і мовознавці, і юристи працюють у напрямі вивчення юридичних термінів, проте цього не достатньо й вона потребує подальшого дослідження.

Болкарьова О. В.,
старший викладач
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІСТЬ МОВНИХ КОМПОНЕНТІВ У ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Учені доводять, що ми щодня використовуємо велику кількість метафор, проте не завжди це помічаємо [4]. Під час політичної комунікації особливу увагу потрібно звернути на вплив фактора гендеру на мовлення спікера. Жіноче й чоловіче мовлення має свої особливості, відмінні та подібні риси. Мова не тільки виражає культурні погляди на гендер, але й утворює гендерну ідентичність особистості. Наша манера спілкування визначає нас як жінку, або як чоловіка. Загалом ми самі створюємо свій гендер через розмову. Провідну роль відіграють гендерно марковані одиниці, тобто одиниці, що фіксують статеву належність референта. Гендерно марковані одиниці – це суттєві прояви пізнання світу крізь призму чоловічої чи жіночої свідомості, що виявляють особливості номінативної й комунікативної діяльності чоловіків і жінок, визначені статтю особливості мовної діяльності та мовної поведінки

Політичний дискурс неодноразово привертав увагу науковців із різних галузей, зокрема і лінгвістів, оскільки зв'язок між мовою і політикою очевидна: жоден політичний режим не може існувати без комунікації. Науковці звертають увагу на його екстралінгвістичні характеристики, а також механізми та технології впливу політика на адресата з метою маніпулювання його свідомістю, адже політичний дискурс найвпливовішим явищем в сучасній політичній комунікації. Встановлення мовних засобів

впливу на адресата у сучасному англomовному політичному дискурсі шляхом аналізу їх взаємодії в організації змісту аналізованих політичних текстів. Характерною особливістю сучасної політичної лексики є її використання не лише для повідомлення інформації, а й приховування її; вона є не тільки засобом привертання громадської уваги, а й вживається для того, щоб її відвернути або значно послабити [4, 313]. Специфіка політичного дискурсу полягає у тому, що він визначає політичні пріоритети суспільства, задає параметри інтерпретації політичних подій, орієнтує членів суспільства у світі політики [3, 40], політична активність стимулює відкритий та прихований вплив (переконання, заклик до дій чи створення певного емоційного стану, настрою, фону). За твердженням М. О. Діденко, визначальною рисою комунікації в політиці є її спрямування на адресата для того, щоб досягти перлокутивного ефекту – спонукати аудиторію до суспільно-політичної реакції. Учасники політичної комунікації представляють, зазвичай, певні суспільно-політичні позиції, а обмін інформацією відбувається з достатньо яскраво вираженим прагматичним спрямуванням, тобто комунікативний – процес у політиці завжди має інтенціональний характер [1]. Для досягнення поставленої перлокутивної мети необхідні ретельний відбір і організація адресантом мовних засобів різних рівнів. Для впливу на адресата, політик у своєму дискурсі використовує безліч технологій на різних рівнях мови. Це може бути спеціальна інтонація, щоб привернути увагу аудиторії, порушення правил узгодження часів, щоб підкреслити потрібний аспект, спеціально підібрана лексика, щоб викликати у слухача відповідну реакцію.

У політичному дискурсі на лексичному рівні використовується: нейтральна лексика (world, effect, matter, person, experience, to become, to admit, to carry), книжкова лексика (vow, challenges, to neglect, to emphasize), терміни (the general maritime law, maritime jurisdiction, admiralty) та номенклатурна лексика (the Civil Code, American admiralty court, the Ministry of Post and Telecommunications, the National Space Development Agency (NASDA) of Japan) [2, 14].

Отже, інтерпретуючи політичний дискурс у його цілісності, не слід обмежуватися суто мовними компонентами, оскільки сутність та прагматизм зазначеного виду дискурсу не будуть розкриті повною мірою. Розуміння даного феномену вимагає знань фонові інформації, очікувань та переконань автора і аудиторії, прихованих мотивів, мотивації та аргументації і, особливо, суспільно-політичних умов конкретної історичної епохи.

Література:

1. Діденко М. О. Політичний виступ як тип тексту (на матеріалі виступів німецьких політичних діячів кінця 20 століття): Автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04 / М. О. Діденко. Одеса, 2001. С.19.
2. Пирожников А. К. Использование прагмакогнитивного подхода при исследовании немецкого политического дискурса. *Актуальные проблемы*

германистики и романистики: Сб. науч. ст. Смоленск: СГПУ, 2005. Вып. 9. Ч. II. Язык в тексте. С. 7-15.

3. Пьянзина И. Н. К вопросу об эвфемии в политическом дискурсе. *Актуальные проблемы германистики и романистики*: Сб. науч. ст. Смоленск: СГПУ, 2005. Вып. 9. Ч. II. Язык в тексте. С. 39-44,

4. Тхір В. Б. Особливості утворення політичних евфемізмів (на прикладі ідеологічних евфемізмів). *Гуманітарний вісник*. Серія: Іноземна філологія: Всеукраїнськ. зб. наук. пр. Черкаси: ЧДТУ, 2004. Вип. 8. С. 313-315

5. Hillary Clinton's War for Women's Rights. 2011. Jun. 03. URL: <http://www.thedailybeast.com/articles/2011/03/06/hillary-clintons-mission-to-help-women-and-girls-worldwide.html>

Гнатенко К. В.
старший викладач
*Харківська державна
академія фізичної культури*

МОВА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Діюча система освіти істотно відстає від процесів, що відбуваються в суспільстві. Застаріле і переобтяжене змістове наповнення сьогоденної освіти, її відірваність від реальних потреб життя вимагає змін у підготовці сучасного фахівця здатного реалізувати себе в обраному професійному напрямку, суспільстві та у світі, активно і творчо застосовувати отримані знання і тим самим сприяти саморозвитку та загальному розвитку суспільства. Тому дуже важливого значення набуває професійна культура майбутнього фахівця.

Освітні системи зарубіжних держав за останні 10 років зробили різкий стрибок в своєму розвитку. Суспільство завжди зацікавлене в високоосвічених громадянах, бо, тільки такі люди здатні розвивати і забезпечувати громадський прогрес. Ринок і вся його інфраструктура завжди потребує кваліфікованих фахівців, що мають професійні навички і знання та вміють вдало формулювати та висловлювати свої думки та ідеї, а одже, професійно комунікувати. Не можливо уявити формування професійної культури майбутнього фахівця за відсутністю такого явища як мова.

Мова є найважливішим засобом комунікації в суспільстві і тісно пов'язана з мисленням і свідомістю. Професійне спілкування багатогранно і може виконувати вельми різноманітні функції. Основними з них є такі: 1) комунікативна (від лат. Communicatio – повідомляти, розмовляти), вона складається в обміні необхідною інформацією певної професійної спрямованості; 2) інтерактивна (лат in – між, серед, всередині і actio - дія),